

Zbierka súdnych rozhodnutí

Vec C-637/17

Cogeco Communications Inc.
proti
Sport TV Portugalsko SA a i.

(návrh na začatie prejudiciálneho konania,
ktorý podal Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa)

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 28. marca 2019

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 102 ZFEÚ – Zásady ekvivalencie a efektivity – Smernica 2014/104/EÚ – Článok 9 ods. 1 – Článok 10 ods. 2 až 4 – Články 21 a 22 – Žaloby na náhradu škody podľa vnútroštátneho práva za porušenia ustanovení práva hospodárskej súťaže členských štátov a Európskej únie – Účinky vnútroštátnych rozhodnutí – Premlčacie lehoty – Prebratie – Uplatniteľnosť z hľadiska času“

1. *Hospodárska súťaž – Pravidlá Únie – Uplatnenie vnútroštátnymi súdmi – Žaloba o náhradu škody spôsobenej porušeniami pravidiel hospodárskej súťaže – Smernica 2014/104 – Prebratie – Pôsobnosť ratione temporis (Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/104, články 21a 22)*

(pozri body 25 – 30)

2. *Prejudiciálne otázky – Právomoc súdu – Určenie relevantných prvkov práva Únie – Preformulovanie otázok (Článok 267 ZFEÚ)*

(pozri bod 35)

3. *Dominantné postavenie – Zneužívanie – Zákaz – Priamy účinok – Právo jednotlivcov žiadať náhradu spôsobenej škody – Spôsoby vykonania – Príčinná súvislosť – Uplatňovanie vnútroštátneho práva – Podmienky – Dodržiavanie zásady ekvivalencie, pokiaľ ide o spôsoby výkonu práva, ktoré priznáva právo Únie, a pokiaľ ide o spôsoby výkonu práva, ktoré priznávajú vnútroštátne právne poriadky – Dodržiavanie zásady efektivity práva Únie (Článok 102 ZFEÚ)*

(pozri body 38 – 44)

4. *Dominantné postavenie – Zneužívanie – Zákaz – Priamy účinok – Právo jednotlivcov žiadať náhradu spôsobenej škody – Spôsoby vykonania – Premlčacie lehoty – Vnútroštátna právna úprava stanovujúca trojročnú premlčaciu lehotu bez možnosti jej pozastavenia alebo prerušenia – Nepripustnosť*
(Článok 102 ZFEÚ)

(pozri body 45 – 55)

5. *Prejudiciálne otázky – Právomoc súdu – Hranice – Zjavne nerelevantné otázky a hypotetické otázky položené v kontexte vylučujúcom užitočnú odpoveď – Otázky nesúvisiace s predmetom konania vo veci samej*
(Článok 267 ZFEÚ)

(pozri body 57 – 60)

Zhrnutie

V rozsudku Cogeco Communications (C-637/17), ktorý bol vyhlásený 28. marca 2019, sa Súdny dvor vyjadril k návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ktorý sa týka smernice 2014/104¹ o určitých pravidlách upravujúcich žaloby podľa vnútroštátneho práva o náhradu škody utrpenej v dôsledku porušenia ustanovení práva hospodárskej súťaže členských štátov a Európskej únie, článku 102 ZFEÚ a zásad ekvivalencie a efektivity. Spor vo veci samej sa týka žaloby o náhradu škody, ktorá bola údajne spôsobená spoločnosťou Cogeco Communications Inc. z dôvodu protisúťažných praktík, ktorých sa dopustila Sport TV Portugal SA. Žaloba bola podaná 27. februára 2015 po rozhodnutí Úradu pre hospodársku súťaž, ktorou bola spoločnosť Sport TV Portugal uložená pokuta za to, že zneužila svoje dominantné postavenie na trhu športových kanálov premium v rokoch 2006 a 2011.

Portugalské právo v oblasti mimozmluvnej zodpovednosti uplatniteľné v spore vo veci samej stanovuje premlčaciu lehotu tri roky, ktorá podľa spoločnosti Sport TV Portugal začala plynúť, keď Cogeco Communications mala k dispozícii všetky informácie potrebné na posúdenie toho, či má alebo nemá právo na náhradu škody, pričom v takom prípade by však bolo právo podať žalobu v prejednávanej veci premlčané. Smernica 2014/104 síce obsahuje najmä ustanovenia týkajúce sa premlčania v rámci žalôb o náhradu škody za porušenie protisúťažnej povahy, ku dňu podania žaloby však ešte nebola prebratá do portugalského právneho poriadku. Keďže teda vyriešenie sporu závisí od uplatniteľnosti smernice 2014/104, vnútroštátny súd podal v tejto súvislosti návrh na začatie prejudiciálneho konania.

Pokiaľ ide o uplatnenie tejto smernice *ratione temporis*, Súdny dvor rozhodol, že v prípade, že členské štáty pri výkone tejto právomoci rozhodli, že ustanovenia ich vnútroštátneho právneho poriadku, ktorými sa preberajú procesné ustanovenia tejto smernice, sa nebudú uplatňovať na žaloby o náhradu škody podané pred nadobudnutím účinnosti týchto vnútroštátnych ustanovení, žaloby podané po 26. decembri 2014, ale pred dňom uplynutia lehoty na prebratie uvedenej smernice, sa aj naďalej riadia len vnútroštátnymi procesnými predpismi, ktoré už boli účinné pred prebratím uvedenej smernice. Toto *a fortiori* platí pre vnútroštátne ustanovenia, ktoré členské štáty prijali podľa článku 21 smernice 2014/104 na dosiahnutie súladu s hmotnoprávnymi

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/104/EÚ z 26. novembra 2014 o určitých pravidlách upravujúcich žaloby podľa vnútroštátneho práva o náhradu škody utrpenej v dôsledku porušenia ustanovení práva hospodárskej súťaže členských štátov a Európskej únie (Ú. v. EÚ L 349, 2014, s. 1, ďalej len „smernica“).

ustanoveniami tejto smernice, keďže, ako vyplýva zo znenia článku 22 ods. 1 tejto smernice, tieto vnútroštátne ustanovenia sa nemôžu uplatňovať so spätným účinkom. Za týchto podmienok Súdny dvor rozhodol, že smernica 2014/104 sa má vykladať v tom zmysle, že v spore vo veci samej sa neuplatní.

V prípade neexistencie právnej úpravy Únie v oblasti žalôb o náhradu škody za porušenie protisúťažnej povahy tak prináleží vnútroštátnemu právnemu poriadku každého členského štátu upraviť spôsoby výkonu práva domáhať sa náhrady škody vyplývajúcej zo zneužitia dominantného postavenia, vrátane podrobností týkajúcich sa premlčacích lehôt, ak sú zásady ekvivalencie a efektivity dodržané. Tieto pravidlá nesmú narúšať účinné uplatňovanie článku 102 ZFEÚ.

V tejto súvislosti treba zohľadniť osobitosti vecí patriacich do práva hospodárskej súťaže, a konkrétnejšie okolnosť, že podanie žalôb o náhradu škody z dôvodu porušenia práva hospodárskej súťaže Únie si vyžaduje v zásade vykonanie komplexnej skutkovej a hospodárskej analýzy.

Súdny dvor uplatnil zásadu efektivity a vyjadril názor, že ak je premlčacia lehota, ktorá začína plynúť pred skončením konania, na ktorého základe vydá vnútroštátny orgán pre hospodársku súťaž alebo odvolací orgán konečné rozhodnutie, príliš krátka v porovnaní s dĺžkou týchto konaní a ak ju nemožno počas týchto konaní pozastaviť alebo prerušiť, nie je vylúčené, že táto premlčacia lehota uplynie pred skončením týchto konaní. Takáto lehota teda môže viesť k praktickej nemožnosti alebo nadmernému sťaženiu výkonu práva podať žaloby na náhradu škody založené na konečnom rozhodnutí, ktorým sa konštatuje porušenie pravidiel Únie v oblasti hospodárskej súťaže. Vzhľadom na to Súdny dvor rozhodol, že článok 102 ZFEÚ a zásada efektivity sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje takúto premlčaciu lehotu.